

τιθέεται γη οὐδὲν ἂντι εἰ κλίνει πάντα αὖτις οἰκίας, ἡ δόσην αὐτὸν πάντες κλίνουν. τί μὴ ουδὲ τὸ ἀδικοῦν, γη τὸ δίκαιον δέσιν, εἴρηται. Σύνωρεις μέρον δὲ πετρών, δῆλον ὅτι τὸ δίκαιον παραπομπή μέσον δέσι τὸ ἀδικοῦν, καὶ σύντονός τὸ μήποτε γη, πλέον ἔχει τὸ άλιτρόν, ἐναερίον δέσιν, τὸ δίκαιον παραπομπήν, μεσότης δέσιν, οὐ τὸν αὐτὸν θύρων τῷς περιφερεῖσι τοῖς μέσουν ἔστιν τὸ δίκαιον, τῷ μὲν ἀριθμῷ. καὶ μὴ δικαιοσύνη δέσι καθ' αὐτὸν ὁ δίκαιος λέγεται παραπομπής, καὶ παραπομπήν τὸ δίκαιον, οὐδὲ δικαιομητής, καὶ αὐτῷ περὶ τοῦ ἀλλον, καὶ ἔτερόν περὶ τοῦ περιφερεῖσι τὸ δίκαιον, τὸ μὲν ἀριθμόν, πλέον αὐτῷ· ἐλαττον δέ, τοῦ πλησίου τοῦ βλαβεροῦ μὲν, πλέον πειρατείᾳ τοῦ δέσιον τὸ κατ' αὐτούς αὐτούς τοῦ δέσιον περὶ τοῦ ἀλλον, μὲν ἀδικία τοιωτάτον τὸ ἀδικοῦν. πέτο μὲν δέσι τὸ βλαβερον καὶ πλειάρχεις τοῦ ὀφελίμου οὐ βλαβερον παρεῖ τὸ αἰλούρον· μὲν καθρεύοντα καὶ ἔλαττον τὸ ἀδικά, ὅτι τὸ βλαβερόν τοῦ εἰλέτη φερεῖ δέσιν τὸ φέρει τὸ μήποτε δέσιον παραπομπής τοῦ αὐτοῦ φερετίμου· εἰλέτος δέ, περιβλαβερον. δημητρίον δέ τοι δύναντο, τὸ μήποτε δέ, μεσότης τὸ δέπαρσε τὸ αἰλούρον, ὅποτερες ἔτυχε τὸ δέ αδικήσατο, τὸ μήποτε δέ, τὸ αδικεῖσθαι δέ τὸ δέ μηποτε, τὸ αἴσθατον. πετρεῖ μὲν τοῦ δικαιοσύνης καὶ αδικίας, τίς ἔνικατέρετες δέσι τὸ φύστις, εἴρηται δέ τον τὸν θύρων ὄμοιος δέ μηποτε δικαιότερος καὶ δικαιότερος.

Κεφαλαιον ά.

Nihil enim interest, vtrum lecti quinque
an quod tanti sit, quanti lecti quinque, pro
domo detur. Quid igitur sit iniuria, quid
ius, & quam rationem talia seu reciproca
perpetrissio ad ius habeat, supradicatum
est. His autem distinctis, perspicuum est,
iustum actionem inter id, quod est facere
& accipere iniuriam, medium esse, illud
enim plus obtainere est, hoc minus, iustitia
poterit mediocritas est, non quomodo virtu-
tes superiores: sed quia medij est, iniustitia
autem extremorum. Præterea iustitia,
virtus est, qua homo iustus, aptus dicitur
tum ad agendum consulto id, quod iu-
stum est, tum ad ius tribuendum & sibi,
si cum altero contrahat, & alteri cum al-
tero contrahenti, non ita, vt sibi plus eius,
quod optabile est, minus alteri: & contra
sibi minus damni, plus alteri: sed sibi &
aliis id, quod æquum proportione est, tri-
buat: itemque erga alium obseruet cum
alio comparatum siue contrahentem. Con-
tra iniustitia vitium est, quo ad id, quod
iniustum est, consulto agendum, nobisque
& aliis tribuendum, apti sumus. Hoc au-
tem est nimium & parum commodi aut
incommodi, à proportione alienum ac-
disiuntur. Itaque iustitia est nimium
& parum, quia est & eius, quod nimium
est, & eius, quod parum: cum quis in sua
quidem causa nimium rei absolute veilis
sibi tribuit, inutilis & damnose parum.
In aliorum autem negocio generaliter ad
eundem modum se gerit: sed quod ad id
iniquum, quod à proportione remouum
est, attinet, utrocnque modo casus tule-
rit. In iustè facti autem: cum duo sint ex-
rema, minus extrellum iniuriam acci-
pere est, maius autem in iustè facere. De iu-
stitia igitur, & iniustitia, quæna sit vtriusq.
E natura, hoc modo dictum sit: itemque de
iusto & in iusto vniuersim.

CAPVT IIII.

Sed quoniam fieri potest, ut is, qui iniustè facit, nondū tamen sit iniustus; quibusnam iniustè factis iam iniustus est in vnoquoq; iniustitiae genere? An ut fur, aut adulter, aut latro? An sic nihil intererit? Namque fieri potest, ut quis cum aliqua multiere rē habeat, sibi nota quidem illa, verū tamen non consultō, sed perturbatione & libidine inflammatus. Facit igitur hic quidem iniustè, sed non idcirco in iu-
iam si furatus sit; nec adulter, etiam si adul-
ter. Quomodo igitur affecta sit reciproca perpet-
uā sciendum est; ius id, quod quārumvis, & sim-
iliter eos, qui communitate & societate vitæ
os & aqualeis vel proportione, vel numero,